

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۶/۰۵/۱۴

ملک ستیز

واقعیتی ناگزیر، زبان و رفتار

به باور من، در ضیافتی که به میزبانی شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور مقتدر و باصلابت چین، برای دونالد ترامپ در پیکن برگزار گردید، صحنه‌ی کم‌نظیر و واجد معنایی تاریخی پدید آمد. برای نخستین‌بار، ترامپ در جایگاه رئیس‌جمهور ایالات متحده امریکا با زبانی آمیخته به احترام، متانت و ملاحظه سخن گفت. ادبیاتی که کمتر در گفتار سیاسی او مشاهده شده است. او از چین نه صرفاً به‌عنوان یک کشور، بلکه به‌مثابه تمدن ریشه‌دار، قدرت تعیین‌کننده در نظم جهانی و شریک سزاوار تکریم یاد کرد و در توصیف رئیس‌جمهور این کشور، لحنی سرشار از وقار، حرمت و توازن به کار برد.

اگر این سفر را با حضور او در خاورمیانه مقایسه کنیم، تفاوت در لحن و رفتار وی آشکار و معنادار جلوه می‌کند. ترامپ در ریاض، دوحه و ابوظبی، مثل پدر به فرزندانش سخن می‌گفت. او عمدتاً از موضع برتر و با ادبیاتی آمرانه استفاده می‌کرد. چنان‌که گویی قدرتی مسلط در حال تعیین تکلیف برای تابعان خویش است. یا رئیس‌کمپنی که کارمندان خود را مخاطب قرار داده باشد. اما در پیکن، او با رهبری نیرومند، شخصیتی استوار و کشوری مواجه شد که از اقتدار تاریخی، ظرفیت تمدنی و جایگاهی تثبیت‌شده در معادلات جهانی برخوردار است. واقعیتی که ناگزیر، زبان و رفتار او را نیز دگرگون ساخت.

ترامپ و سیاستمداران هم‌سو با او باید دریابند که جهان امروز دیگر در انحصار یک قدرت واحد تعریف نمی‌شود و نظام بین‌الملل، بیش از هر زمان دیگر، به سوی توازن و چندقطبی شدن در حرکت است.

ترامپ باید قبول کند که امریکا بدون تعامل جهانی، شکوهی ندارد!

لینک آرشیف: مطالب نشر شده محترم ملک ستیز